

Seiz '12, Belg Kampioensch LFT, Mater, 23° wedstr, za 23 juni, cat D, 19 deeln, 38 km, 1 ° pl

behaalt opnieuw, na Roborst 2011, in klimkoers Mater, Belgische driekleur !

Koersverslag:

Mater, deelgemeente Oudenaarde, met de Abeelstraat als vast onderdeel van de Ronde van Vlaanderen, ligt in de (echte) Vlaamse Ardennen, klein gebied tussen Ronse en Oudenaarde en in vogelvlucht, ongeveer 5 km aan weerszijden van de Rijksweg die beide genoemde steden verbindt. Schaars bewoond, zacht heuvelend, met toppen tot 150 m hoog en nogal rijk bebost, vooral wat de hoogste heuvels betreft. Globaal een bijzonder prachtig, intiem land met weidse panorama's, aantrekkelijk natuurschoon en dorpen die nog dorp zijn gebleven.

De E-reeks start eerst, F-reeks volgt, dan de D's met 19 deelnemers. Rondjes van 2.75 km, 14 maal, telkens een klim van een kleine km met een gemiddeld percentage van circa 5%. Heb mijn ploegmaatje, Jozef Deneef, meegebracht die me zal steunen en intomen. Robert Standaert rijdt een ganze toer alleen. Nadien probeert de 22 kg zwaarder wegende Johan Declerck een eerste maal in de klim te forceren, maar ik kan direct zijn wiel nemen. Tony Taelman waagt het ook een ronde alleen. Ruddy Stockman tracht, op zijn beurt, een bescheiden verschil te maken. Volgen enkele stille ronden waarin de twee ploegmaten van Declerck, Watteny en Decaestecker, alles controleren. Enerzijds volg ik de wijze raad van ploegmaat Jef, me gedeisd te houden, anderzijds ben ik er als de kippen bij telkens als Declerck in de klim of in de afdaling een aanval inzet. Nog 5 ronden koers. Aan de voet van de klim, zet Deneef de aanval, waarop ik prompt reageer, in. We trekken sterk door zodat we op de top een mooie voorsprong hebben. Het zijn Declerck en Stockman die (kunnen) reageren terwijl de rest afscheurt. Jef en ik draaien twee ronden goed rond, maar het tweetal komt aan het eind van de afdaling terug. Op het ogenblik dat ik wil aansluiten op een nieuwe aanval van Deneef, gebeurt het onwaarschijnlijke: Declerck kwakt zijn voorwiel tegen mijn achterwiel. Ik wankel, corrigeer tijdig, blijf overeind, de fiets van Declerck en hijzelf tuimelen op de grond, Stockman botst en duikt over kop. Als bij wonder, zonder lichamelijke of materiële schade, zitten ze terug in het zadel en zetten de achtervolging in. Ondertussen zijn Jef en ik losgeslagen en werken samen aan de laatste twee rondjes. Onze twee achtervolgers zijn niet meer te bespeuren (Stockman zegt na de koers dat wij nog te zien waren) en bij de aanvang van de laatste klim zegt Jef me om er "nog een lap" op te geven. Jef – een betere ploegmaat kan ik me niet voorstellen - kan als niet-LFT-vergunningdrager, noch kampioen noch winnaar worden en laat mij als eerste over de meet rijden. Na verleden jaar in de klimkoers Roborst, mag ik hier, terug dat mooie driekleurig truitje aantrekken.

Categorie D:

1. **Paul HUNNINCK**; 2. Jozef Deneef (DV); 3. Johan Declerck; 4. Ruddy Stockman; 5. Patrick Decaestecker; 6. Patrick Sergooris; 7. Tony Taelman; 8. Robert Standaert; 9. Patrick Watteny; 10. Eddy Vanden Hautte; 11. Filip De Keyser; 12. Steven Hubeau; 13. Jean Vanhaeverbeke; 14. Christ Christiaens; 15. Marc Lorthioir; 16. Steve Maeyhaert (DV); 17. Erik De Waele; 18. Erik Delys; 19. Ronny Dekock.